

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 63. Friderici Palatini Literæ contra Ferdinandi Imperatoris electionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

trigesima Aprilis datis literis Friderico Sæc. XVII.
 exprobaret, quod licet Cæfareæ electioni A.C. 1620.
 ipsem per suos Legatos interfuisset,
 nihilominus violata fide Bohemiæ Re-
 gnum, armis sibi vindicare, & subdi-
 tos sacramento solvere ausus fuerit,
 tametsi ergo, prosequebatur Cæsar, *caus-*
sæ satis haberem, in publico hoc rebellio-
nis, qua Regnum meum hæreditarium mihi
ereptum per vim detines, negotio contra te
statim procedendi, & pœnam ex legum &
constitutionum Imperialium (quibus præ-
judicatum tamen, & derogatum his moni-
torialibus literis nihil volo) præscripto,
sine mora exequendi, operæ pretium tamen
facturum me puto, si monitoriales hisce li-
teras adhuc præmitterem. Moneo igitur te
& ex Cæsarea potestate severissime præci-
pio, ut sub pœna constitutionibus Imperii
expressa intra primæ Junii diei terminos,
ex Regno isto mèo decedas, secus, literas
banni declaratorias adversus te promulgare,
& debitum pœnarum executionem sine
mora adhibere cogor, quod publicis hisce
literis tibi & omnibus notum facere volui.

§. LXIII.

Friderici Palatini literæ contra Fer-
dinandi Imperatoris electionem.

Eodem die Ferdinandus datis ad Fœ-
 deratos, Principes literis quereba-
 tur,
 Q q 4

Sæc. XVII. tur, quod insuperhabito Mathiæ Im-
A. C. 1620. peratoris edicto de non juvandis Bo-
 hemiæ rebellibus, ipsi tamen passim
 contra Cæsarem & legitimum Bohe-
 miæ Regem seditiosos milite, & pecu-
 niis adjuvare præsumant, propter quod
 pœnas ab Imperii legibus statutas in-
 currissent, ne vero deinceps rebellibus,
 eorum fautoribus vel Friderico opem
 ferrent, interminata rursus proscriptio-
 nis pœna hortaretur, pari etiam teno-
 re Ferdinandus Cæsar ad omnes Præ-
 fectos, Tribunos & milites Bohemici
 exercitus, necnon ad Imperiales civi-
 tates perscripsit.

*Londorp.
act. publ.
P. 795. l. 5.
Lotich. rer.
Germ. l. 5.
cap. 7.*

Verum Fridericus adversus hæc
 Cæsar's mandata, quæ *atrocia, & o-*
diosa appellitabat, nulla debitæ rever-
 entiæ habita ratione die prima Julii
 Pragæ respondit, ac præprimis nec Au-
 striæ Archiducibus nec Ferdinando jus
 ullum in Bohemiæ regnum esse, hu-
 jusque electionem propterea nullam,
 abdicationem vero fuisse legitimam,
 Bohemosque jure merito contra Ferdi-
 nandi ad Collegium Electorale admis-
 sionem Francofordiæ reclamasse ajebat:
Esto autem, prosequebatur Fridericus,
quod Imperator electionem nostram damna-
ret, quis non videt eundem & accusatoris,
& judicis, partes simul semelque, & qui-
dem in propria caufa, sibi arrogare? *Hæc*
mim

enim controversia, quæ illi nobiscum inter- Sæc. XVII.
 cedit, non Imperatorem, sed eum tan- A. C. 1620.
 quam Archiducem, spectat. Ergone po-
 tior illi erit sive potestas, sive licentia, ac
 fuerat Superioribus illis Imperatoribus Fri-
 derico, Carolo, Rudolpho, aliisque Cæsa-
 ribus, qui quidem in controversiis particu-
 laribus accusatoris, ac judicis personam non
 exercevere. Accedit, regni Bohemicæ, ce-
 terarumque Provinciarum, Ordines Imperii
 legibus minime teneri, ut neque Cameræ
 Imperialis, neque aulæ Cæsareæ, dicaste-
 rio sint subjecti, ut potius certis, ac patriis,
 iisque provincialibus legibus, privilegiis,
 ac consuetudinibus, utantur, fruantur. Quo
 magis absonum est, Consiliarios Cæsareos,
 utique minime hoc ad negotium ordinatos,
 atque idoneos, imo etiam domesticos, ac
 suspectos, cauſſæ inspectionem, ac defini-
 tionem, sibi vendicare, cum ipsis in Princi-
 pes Imperii sententiam ferre haud liceat,
 Imperator vero, tanquam Archidux, fo-
 rum competens sequi debeat, sique super Au-
 striacis præconceptis prætentionibus, de jure
 experiri velit, juxta regni hujus privilegia,
 non coram domesticis illis, sed Bohemicæ
 regni judicibus, comparere, litemque for-
 mare teneatur.

Ex his autem conclusit Fridericus,
 quod Cæsar is edicta nullo loco, nume-
 roque habenda sint, cum ex animo in-
 quieto, exulceratoque, absque ulla cauſſæ

Qq 5   legi-

Sæc. XVII. legitima cognitione, judicium ac sententia,
A. C. 1620. in propria caussa tam manifeste feratur, ut
 etiam nullo juris colore, stabiliri possit.
 Cum adversus ipsas fundamentales Imperii
 constitutiones, torqueatur, tum eo ipso
 tempore Cæsar viam facti, atque armorum,
 præelegerit, nihilque ad omnis generis in-
 jurias inferendas reliqui fecerit. Imo vero
 Cæsarem, adversus Capitulationem, a se
 factam, manifeste delinquere pateat, cum
 juraverit, quod nullum Imperii Principem
 illata vi gravare vel proscribere velit: has
 autem ob rationes Fridericus se Cæsa-
 reis edictis nequaquam obtemperatu-
 rum declarabat.

§. LXIV.
*Bavariæ Ducis copiæ transitu
 prohibitæ.*

*Merc. Gal-
 lob. tom. 9.
 l. c.*

Cum autem Maximilianus Bavariæ
 Dux spreta hæc Cæsaris monita,
 Bohemorum pertinaciam, belicum
 Protestantium apparatus, necnon pe-
 ricula Imperio, & Bavariæ impenden-
 tia sibi satis perspecta haberet, suis
 tutandis finibus, & Ferdinando juvan-
 do validum comparare exercitum con-
 stituit: Collectæ hactenus erant in Co-
 loniensi, & vicinis regionibus octo mil-
 lium, pars equestres, pars major autem
 pedestres copiæ, quas haud parum
 Archi-